

gjort alt, hvad der er muligt, for at sikre personalet beskæftigelse. Efter den foreslåede ændring af overformynderiets stilling kan der i øvrigt blive tale om at henlægge andre opgaver, særlig inden for myndighedslovgivningen og skiftelovgivningen, til overformynderiet, idet en række opgaver, som nu varetages bl. a. af justitsministeriet, vil kunne varetages af personale med uddannelse i overformynderiet. Der er derfor i foranstående beregninger ikke regnet med ekstraordinære pensioner og ventepenge.

Så længe afgivelsen af de båndlagte midler endnu ikke er afsluttet, vil det som nævnt ikke være muligt at foretage nogen reduktion af overformynderiets nuværende personale. I denne overgangsperiode må der derfor regnes med yderligere lønudgifter på i alt ca. 5,2 mill. kr. Også visse af de andre udgiftsposter må i denne overgangsperiode, der forudsættes at vare ca. 3 år, ansættes noget højere end foran anslået. På den anden side vil der være renteindtægter af de båndlagte midler, indtil de afgives. De samlede udgifter ved driften af overformynderiet i de første tre år efter lovens ikrafttræden vil herefter formentlig blive ca. 4,7 mill. kr.

Efter at afgivelsen af de båndlagte midler er afsluttet, vil flere omstændigheder på den anden side bidrage til en forbedring af det foran opstillede driftsoverslag. Det successive bortfald af de aktuelle pensioner fra det nuværende overformynderi vil i forbindelse med personalereduktionen i det fremtidige overformynderi i løbet af få år formindske pensionsudgifterne væsentligt. Samtidig vil udtrækningsgevinsterne stige, efterhånden som man nærmer sig udløbet af obligationsbeholdningens gennemsnitlige løbetid, ligesom tilgangen af nye kontante midler vil forøge den renteindtægt, der som foran nævnt ikke kan opgøres præcist, men som dog må medregnes med et skønnet beløb, hvis man til sin tid ønsker at få et samlet udtryk for overformynderiets økonomi. Såfremt forvaltningen af de umyndiges midler senere kan beregnes at give et væsentligt overskud for staten, bør spørgsmålet om en forhøjelse af renten til de umyndige formentlig tages op til overvejelse.

Det foreliggende lovforslag bygger på udvalgets udkast med de ændringer, som følger af, at staten efter forslaget skal overtage overformynderiets drift. Denne ændring i forhold til udvalgets indstilling har gjort det muligt at udelade en række af udvalgsudkastets paragraffer.

Dette gælder således § 2 om overformynderiets ledelse og om tilsynet med overformynderiets drift, § 3 om overformynderiets regnskaber og revisionen heraf og § 4 om overformynderiets egen formue.

Justitsministeriet har endvidere ment at kunne udelade reglerne i § 7 om overformynderiets låneudvalg. Når overformynderiets selvstændige udlån af massemidler ophører, falder den væsentligste opgave for disse udvalg bort. Justitsministeriet har ikke fundet grundlag for at opretholde låneudvalgene (i den gældende lov kaldet lånebestyrelserne) alene som rådgivende organ med hensyn til særbestyrede midler (udkastets § 12, sidste pkt.), idet det vil være muligt at få tilstrækkelig lokal bistand på anden måde, f. eks. gennem skifteretterne. Om fornødent kan justitsministeriet administrativt fastsætte nærmere regler herom.

Også reglerne i udkastets §§ 8 og 11 om overformynderiets ansvar for de bestyrede midler og om statens garanti mod tab ved massebestyrelsen kan udelades ved den foreslåede ordning. Efter statens overtagelse af overformynderiet må disse spørgsmål løses efter de almindelige regler om statens erstatningsansvar. Der sker ikke herved nogen reel ændring i kontohavernes retsstilling.

Overgangsreglerne i udkastets §§ 18-20 og revisionsbestemmelsen i § 16 forudsætter, at overformynderiet opretholdes som en selvstændig institution, og er derfor heller ikke medtaget i det foreliggende forslag.

Også herudover afviger det foreliggende forslag på visse punkter fra udvalgets udkast. Hvor der er tale om andet end rent redaktionelle ændringer, omtales disse afviselser nedenfor. I øvrigt henvises til betænkningens bemærkninger til de tilsvarende paragraffer i udvalgsudkastet.

Til § 1.

Bestemmelsens afgrænsning af overformynderiets fremtidige virkeområde afviger på flere punkter fra § 1 i udvalgets udkast:

Nr. 1 a er forkortet i forhold til udkastet, uden at der herved tilsigtes nogen realitetsændring, jfr. den nuværende formulering af § 7 i værgebekendtgørelse nr. 64 af 12. marts 1930 med senere ændringer.

Nr. 1 b i udvalgets udkast er i forslaget opdelt i to bestemmelser, henholdsvis om gaver og om arv. Udkastets udtrykkelige angivelse af, at arveladers eller givers bestemmelse skal være gyldig, har kun reel betydning ved arv, hvor § 11 i loven af 26. maj 1868 fastsætter visse regler om adgangen til at træffe sådan bestemmelse. Ifølge disse regler kan endog tvangsarv holdes uden for overformynderiet, dog kun hvis arveladeren samtidig indsætter en særlig værge til at bestyre arven for den umyndige. Efter justitsministeriets opfattelse bør den